

מה יבקות הדף היומי

בס"ד | פנינים מתוך שיעורי הדף היומי של הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי שליט"א

חרדת אלקים בטיש אצל הרבי הקדוש מרן הבאר יעקב מנדבורנה זי"ע

ביום י"א שבט תשע"ב, שלשה חצי שבועות לפני הסתלקותו, היה לי איזו שאלה לשאול את פי קדשו. נכנסתי אל רבינו, ואני רואה אותו יושב באפס כח. הושטתי לו יד, ואף שכבר היה ממש בלי כוחות הושיט לי את ידי קדשו והאיר לי פניו, שאלתי אותו שאלה בעניני רפואה ורבינו הציע לי איזה רופא ואמר שרופא זה הוא פרופסור גדול בצבא ואני יכול להתקשר אליו.

לפתע שואל אותי רבינו: "רבי אהרן, ראיתם את ה'ט"ז על 'רצה ה' אלקינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך"? רבינו נטל את כרד השו"ע והראה לי את דברי ה'ט"ז המסביר ש'השב את העבודה' עולה על הצדיקים, ומספר שם כל מה שהיה עם המלאך מיכאל, ואז שאל אותי רבינו לאן אני הולך, ואמרתי לו שאני הולך לישבה כי ביום ראשון אני נותן שמועס בשיבה, אמר לי רבינו שאראה לבחורים את דברי ה'ט"ז האלו. כמובן שפקודתו שמרה רוחי ומסרתי לבחורים את השליחות.

איש לא פילל, שבעוד שלשה שבועות יהיה היום המר לבית ישראל בהסתלקותו לשמי מרום של רבינו זיע"א - 'השב את העבודה לדביר ביתך'---

אחר אותו מעשה פניתי שוב אל רבינו, ואמרתי שאני מבקש מחילה על כל אותם הטישין שכיבדתי לדבר - בפרט בימי הפורים - והייתי כהדיוט הקופץ בראש, ויתכן שבהזמנות מסוימות לא היו הדברים דיים לפי רום כבודו והיה עליי לנצור לשוני. ענה לי רבינו: "אתה לא יכול לעשות רע לאנשים..." והמשיך ואמר: "אני רוצה להגיד לך, שהסבת לי הנאה רבה כל פעם בדיבורך, וגם לכלל הציבור היתה הנאה מרובה מכל הדבורים שלך, ואני אכיר לך טובה על כל מה שהנהיג אותי..."

לא זו בלבד, אלא שהוסיף וציין את עצרת התפילה שהתקיימה לזכות רפואתו בכותל המערבי, בה נשאתי דברי התעוררות לקרוע שערי שמים עבורו, ואמר לי: "שמעתי שהייתה התעוררות גדולה, ואני אכיר לך טובה על כך..." כששמעתי דבורים אלו נפלו עלי פחד וחלילה.

בחמשה עשר בשבט הגעתי אליו, ובחדר נכחו כ"ק מרן הגה"צ ממאקאווא שליט"א ועוד כמה יחידים. רבינו מילא לי כוס עם מרקחת אתרוג וציין שהיום הוא ר"ה, ואני בתומי אלך שאלתי אם אפשר לומר משהו, רבינו הסכים, ואמרתי: היום ר"ה, והרי אצל כל הצדיקים לאחר השולח"ט בר"ה מסמרים 'תהא השעה הזאת' ו'ימלא משאלותינו', במא הרבי חפץ שישיירו כן גם עכשיו. אמר לי רבינו: איני 'רוצה', אלא 'מבקש'...

התחלתי לשייר, ורבינו ביקש לעמוד על רגליו ולרקוד, ובשל חולשתו היתירה נתקשה מאד והמשימים המסורים ביקשו למנוע בעדו, אך רבינו לא שות אליהם וקם בכל כוחותיו במס"י, ותפס את שני ידיו אחד אל הגה"צ ממאקאווא והשני אל הגאון ר' שמואל שושן, ושירו את שני הניגונים שהזכרתי, והיה המקום לחרדת אלקים ממש.

אח"כ ביקש ממני רבינו שאגיד משהו, אמרתי שמתאמרא משמיה דהרה"ק מרח"ץ זיע"א שבט"ו בשבט היה מברך שהשוורשים יהיו חזקים והפירות יהיו בריאים, השוורשים אלו האבות והפירות אלו הבנים, והזכרתי להרבי את שאמר לי ביום ראשון...

אמר לי רבינו: "אהרן, וכי מה אני רוצה, אני רוצה להיות מקושר עם האבות למעלה!"

עניתי ואמרתי שהאבות ינוחו למעלה בגן-עדן, אך הרבי ישאר עמנו לאורך ימים ושנים טובות. הרי הרבים זקוקים לו, ואני מברך מעומק הלב שהשוורש יהיה חזק ובריא ושכל הצאצאים יהיו בריאים וחזקים. שאל רבינו את גאב"ד מאקאווא האם אכן אומר הרה"ק מרח"ץ כדברים האלו, ומשהשיב לו גאב"ד מאקאווא שאכן כן, התרגש רבינו מאד ופתחו שוב בשירת הניגון...

טוב עין הוא יבורך

ישר כח למכון דבר חיים אשר הוקם על ידי הרבי הקדוש הבאר יעקב מנדבורנה זי"ע על שליחת הדברים המרגשים מתוך הגליון הנפלא אתקינו סעודתא

ליומא דהילולא של כ"ק מרן אדמו"ר הרבי הבאר יעקב מנדבורנה, הרה"ק רבי יעקב ישכר בער צצוק"ל בן כ"ק מרן אדמו"ר בעל הדבר חיים רבי חיים מרדכי מנדבורנה צצוק"ל נלב"ע ז' באדר תשע"ב

אסופה נפלאה ומתוקה מדבש ומנופת, של עובדין טבין וסיפורי הוד, שנשמעו מפי האי גאון וחסיד מחשובי משפיעי החסידות בדורנו, הגאון החסיד רבי אהרן טויסין שליט"א

אשר זכה לקירבה יתירה מאת הקדוש, ורדה מיערת דבשו של רבינו מלא חפניו בתבונה ובדעת, ובמתק שפתיו מעביר את אוצרות זכרונותיו הערבים, שיעמדו לזכרון ימים רבים

רבינו נשאל מדוע אינו אומר 'תורה' בשולחנו הטהור בעידן רעוא דרעיון, והשיב: "אינני מסוגל לפצות את פי ולדבר בנוכחות אבי הקדוש"---

*

בבוקרו של יום ראשון, כ"ו באדר תשס"ב, כששב רבנו מתפילת שחרית נחרד לראות מודעות אבל המבשרות על פטירתו של הגאון הצדיק רבי חיים ברים צצוק"ל, שהתבקש לישבה של מעלה במוצאי שבת קודש.

רב היה צער, שכן ידידות קרובה ואיתנה שררה ביניהם, עוד מהימים שרבי חיים ברים הרביץ תורה ביישיבת סלבודקה והיו רגליו מוליכות אותו תדיר אל רבינו, עד שנעשתה קביעות ביניהם מדי שבוע בשבוע לדון בצוותא בשאלות חינוכיות וכדו'.

התבונן רבינו בעצב במחצית האבל, ומפיו נשמטה אמירה: "אתמול בתפילת מנחה וגם בעידן רעוא דרעיון נזכרתי מרבי חיים ברים, וכל הזמן צפה דמותו ועמדה במוחשבותי מבלי שיכלתי לסלקה. התפלאתי על עצמי, מה קרה לי שאני מהרהר ברבי חיים. עתה אני מבין".

ואכן, באורח פלא, באותה שבת אף שאל רבנו את אחד מבניו האם ידוע לו מה שלומם של רבי חיים ברים!

*

אחד מאנ"ש נזקק לישועה גדולה מאד וניסה כמה פעמים להיכנס לרבנו ולבקש ברכתו, אך היה בתקופת מחלתו של רבינו ולא הצליח להגשים משאלתו. בצר לו, פנה אליו, וביקש אם אוכל להיכנס ולהזכירו בקדשו.

בתוך הדברים הוסיף האיש וסיפר לי, כי גמר בדעתו לעשות דבר שהוא למעלה מגדר היכולת, במסירות נפש שלא כדרך הטבע, ועל ידי כך ביקש לעורר על עצמו רחמים מהיכלות עליונים למעלה מגדר הטבע. פשפש במעשיו ובענייניו והחליט למחול על חוב בסך עצום שפלוגי היה חייב לו והשתמט מתשלומו. לא בנקל היה מסוגל לוותר ולמחול, דווקא בגין הקושי הגדול בחר לעשות זאת.

ביקשתי ממנו שיעלה את כל ענייניו על גבי הכתב, ונטלתי עמי את הפתק כדי להביאו לרבינו.

שעת הכושר נקרתה באחד מימי חול המועד דפסח, כאשר באתי להקביל פני רבינו במעון קדשו. לאחר ששתה רבינו 'לחיים' (ורבינו ביקש ממני שאוציאו בברכה אחרונה, כי הרופאים אסרו עליו לשתות כשיעור), הוצאתי את המכתב והראיתיו לרבינו, והדגשתי כי אברך פלוני מוותר ומוחל לעמיתו על חובו, ובשכר זאת הוא מבקש לעורר לו ישועה שלא כדרך הטבע.

התפעל רבינו ואמר: "אם יהודי מסוגל להגיע בשנת תשע"א למדרגה כזו של ויתור, בוודאי שבשכר זה יזכה לישועה גדולה".

לאחר מכן שאל אותי רבינו אם יוכל להשאיר את המכתב אצלו, ואמר: "מכתב כזה יגיע לשימוש בבית דין של מעלה", דהיינו שיש בו כדי ללמד סניגוריה על עם ישראל.

שבועות אחדים חלפו, ובזמן מתן תורתנו פנה אלי רבינו ולחש על אזני: "המכתב בא כבר לידי שימוש למעלה"---

*

בצילם של גדולי ישראל שליט"א

מרן המשגיח הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א

אם הייתי מגיע למקום קדוש רק כדי לראות – ותחזינה עינינו, מקום תורה שוקק חיים בכל שעה בריתא דאורייתא, דיינו. אם הייתי מגיע רק בשביל לחזות בפניו הקדושים, דיינו. אם הייתי מגיע רק כדי לקבל ברכה, דיינו. על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת, הודאה לבורא עולם, שזכיתי לשבת דקות ממושכות ליד הצדיק, שצריך הכנה דרבה להיות עמו במחיצתו, ואני מדבר על מרן המשגיח עמוד צלותהו דשראל, רבינו רבי דן סגל שליט"א.

מי שראה פעם אחת את השתפכות הנפש של רבינו בתפילה, מי ששמע פעם אחת שיעור מרבינו, לא יוכל לשכוח זאת לעולם. מי בדורינו זכה לכוזה קירבה יתירה ממרן הסטייפלר הקדוש זצוק"ל, מי בדורינו זכה לכוזה קירבה ממרן המשגיח הרב יחזקאל לווינשטיין זצוק"ל.

חשבתי בדרך חזור הביתה, הפסוק בפרשת כי תבוא (כח, י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, מ'קען נישט נישט ציטערן – אי אפשר לא לרעוד, כשעומדים ליד המשגיח. המשגיח מרבה לחייך, מרבה לבדך, אבל כשמתעמקים בדמותו, רואים שהוא יודע הכל ורואה הכל. אשרי הדור שכזה צדיק נשגב שומר עלינו, אבל חשבתי עוד קוועטש בדרש, כידיע שם הוי"ה מרמז על רחמים וחסדים, וראו כל עמי הארץ, גם מי שהוא עם הארץ, רואה להדיא איך הצדיק המשגיח מעורר רחמים וחסדים, כי שם הוי"ה נקרא עלי.

הרמב"ם בספר שופטים בהלכות מלכים ומלחמות (פ"ג ה"ו) מדבר על מלך, וכך לשונו הקדוש, שלבו הוא לב כל קהל ישראל. וכתוב להדיא במסכת גיטין (סב.) דרבנן איקרו מלכים, ובדף היומי בנדרים (כ.) למדנו, מאן מלאכי השרת, רבנן.

המשגיח שכל רגע וכל שניה יקרה לו, מתעניין לפרטי פרטים כרחם אב על בנים. כשהוא שומע מצוקה, הוא חש בלבו א' ווייטג – כאב של יהודי. אז מה הפלא שבזמן שרבינו מוסר "וועד" אין מקום למחט, כשרבינו זועק לבורא עולם בסליחות, עם ישראל נוהג בהמוניו מכל הגוונים, להיות עמו במחיצתו.

שנים חיכיתי והתפללתי לרגע הזה, והיום ערב בטבת – אנחנו מתפללים שהימים האלו יהפכו לששון ולשמחה, זכיתי לכך בזכות אבותי. רבינו מברך אותי להמשך הרבצת התורה, שיהיו דברי נשמעים בכל העולם כולו, שיהיה לי את המילים הנכונות איך לחזק ולרומם את עם ישראל. המשגיח התעניין על השיעורים בקול הלשון, על גליון "מתיקות הדף היומי" ממה הוא מורכב, ממה הספר "מתיקות הדף היומי" מורכב.

טאטא'לע קום ש'יין אהיים, כמה צער יש למשגיח מבנים שלא הולכים לא עליכם בדרכי אבות. המשגיח מספר על אבי מורי הצדיק רבי שמואל צבי בן רבי משה בנימין זצ"ל. זכיתי לקבל מאחד התלמידים שהיה נוכח בשיחה, את הספר הקדוש מסילת ישרים, ספר שאנחנו מכירים מילדות כספר דק, אבל כשהתלמידים הוציאו ספר מסילת ישרים עם השיעורים הנפלאים שהמשגיח מסר בוועד, הספר נהפך להיות עב כרס, ספר מאיר עינים שעשה מהפכה בעולם, אנשים מכל החוגים קיבלו תשוקה לבעור בספר מסילת ישרים שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו.

הזכרנו כמה וכמה פעמים את הרמב"ם הידוע בהלכות דיעות (פ"ב ה"א), שהוא מדבר על חולי הגוף וחולי הנפשות, אומר הרמב"ם, "ומה היא תקנת חולי הנפשות, ילכו אצל החכמים שהן רופאי הנפשות, וירפאו חליים בדעות שמלמדין אותם, עד שיחזירוהו לדרך הטובה".

מרן המשגיח מתעניין למה טרחתו להגיע, כשעניתי שבאתי לחזות פני צדיק, המשגיח חיך ואמר לי שאני טועה! איי איי, איפוא רואים כאלו צדיקים, אז די וועלט ציטערט – שכל העולם רועד ממילה של המשגיח, והמשגיח עצמו חש שטועים בו.

חיפשתי בספר מסילת ישרים שקיבלתי מהתלמיד, שטיקל – קטע שזה יהיה בבחינת "הוא היה אומר". נקריא מקודם את לשונו הקדוש של המסילת ישרים (פ"א), "והנה מה שהורנו חכמינו זכרונם לברכה הוא, שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו, שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא". ועכשיו נלמד שטיקל שמודפס בספר ממה שהמשגיח דיבר בשיעור:

ענין הרצון להרויח, הוטבע בנפש האדם הישראלית, היהודים נחשבים לסוחרים טובים, ומדוע הוא כך שבנפש הישראלית מונחת רצון להרויח, אלא שהמטרה שלשמה הוטבע הרצון הזה בנפש היהודי הוא, בכדי להרויח שכר נצח בעולם הבא, ואילו אנשים רבים מחליפים זאת בנסיון להרויח הבלים, פארדינען א' ב'יסל עולם הזה – לזכות במעט עולם הזה, אדם שחי עם חשבון של נצח, חשבון של ריווח והפסד בעולם הבא, זה מוסיף לו כוחות בעבודתו.

כשסיימתי את הדקות הנצחיות שילוו אותי בסייעתא דשמיא לכל החיים, פגש אותי תלמיד ותיק ואמר לי בזה הלשון, אייך האט דא געמאכט א' מ'הפכה אין שוהל – עשית פה מהפכה בבית מדרש, אחרי מנחה, כמה קורת רוח היה למרן המשגיח שליט"א מהשיחה, עד שזה נהיה בבחינת כולם נקבצו ובאו לשמוע חלק מדברי אלקים חיים של רבינו המשגיח.

לפני שהמשגיח יצא מבית המדרש הוא שואל את נכדו חביבו, וואו איז דער ספר – איפוא הספר מתיקות הדף היומי. אמרתי למרן המשגיח, שאני יבוא בקרוב לבשר בשורות טובות. מורי ורבותי, רבינו שליט"א הוא בחינת האורים ותומים של הדור, כל השאלות הקשות והקלות מגיע לפתחו, אבל תקבלו על עצמכם גם לבוא ולעדכן ולבשר בשורות טובות.

לא דיברנו על גודל קדושתו, לא דיברנו על צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם, יש סיפור נורא, ממקוה מהודר שנגידים מכל העולם בנו לכבודו, אך רבינו אמר, שהמקוה לא מוצא חן בעיניו. הביאו מומחה גדול שיפרק את כל המקוה, כל האינסטלציה, ואכן מצאו שהיה צינור פסול שפסל את המקוה! תיקנו את זה תיכף ומיד, ואז כשהמשגיח בא שוב למקוה הוא אמר: ס'איז א' גוטע מקוה – זה מקוה טובה, מבלי שידע מה היה ה'טוהט-ז'יך מאחורי הקלעים. אין לנו שום הבנה בקדושת הצדיקים, ובסייעתא דשמיא שבורא עולם מלווה אותם על כל צעד ושעל.

נתפלל לבורא עולם שהמשגיח רבינו רבי דן זאב סגל שליט"א יאריך ימים על ממלכתו, ממלכת התורה, ממלכת הצדקה, ממלכת הקדושה, מתוך בריות גופא, ושנזכה שילווה אותנו בקרוב לקבל פני משיח צדקנו, אמן.

(מתוך הפתיחה לשיעור – נדרים דף סח, עשרה בטבת תשפ"ג)

לזכרון עולם

נעלה את זכרו של האי רעיא מהימנא קדישא צדיק תמים היה בדורותיו, איש אלוקים קדוש ונורא, שכונה מדברת מגורנו אדונו מורנו ורבינו הקדוש והטהור, הרבי של כלל ישראל

כ"ק מרן ה'באר יעקב' רבי יעקב ישכר בער זצוקלה"ה מנדבורנה

בן אדונו מורנו ורבינו הקדוש והטהור כ"ק מרן ה'דבר חיים' רבי חיים מרדכי זצוקלה"ה מנדבורנה

נתבקש למתיבתא דקיעא ואיקטר בחד קטירא לחיי עלמא בהאי רעוא דאיסתליק משה רעיא מהימנא ביום ז' באדר תשע"ב

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

לשמיעת שיעורי הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי בקול הלשון חייג: 073-295-1340 | לקבלת העלון בדוא"ל: a0548470661@gmail.com

להרצאות | לשיעורים | להנצחות | לתגובות | לתרומות, ולכל ענין אחר בנוגע לגליון: 054-847-0661

